

חַתּוּמֵי לַיּוֹם שְׁנֵי פְּרָטִית קְדוּשִׁים כ"ח נִסָּן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנֵי עִם רַש"י

- הַיּוֹם אָנוּ לומְדִים עוֹד מִצְוֹת. בַּפְּרָשָׁה הַזֹּאת יֵשׁ הַכִּי הַרְבֵּה מִצְוֹת מִכָּל הַפְּרָשׁוֹת בַּתּוֹרָה.
- בֵּית דִּין צָרִיךְ לִשְׁפֹט בְּצִדָּק. לֹא לָתֵת לְאָדָם לְזָכוֹת אוֹ לְהַפְסִיד בְּגִלּוֹל מִעֲמָדוֹ הַכֹּלְפָלִי.
- רְכִילוּת- אֲסוּר לְלַכֵּת וּלְדַבֵּר עַל אַנְשִׁים אַחֲרֵיהֶם.
- אִם אֶפְשָׁר לְהַצִּיל חַיִּים שֶׁל מִיִּשְׁהוּ אַחֵר, יֵשׁ לַעֲשׂוֹת זֹאת- לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רַעֲף.
- אֲסוּר לְשָׂנֵא מִיִּשְׁהוּ - אֶפְלוּ רַק בְּלֵב.
- אִם אַתָּה רוֹאֶה מִיִּשְׁהוּ שֶׁעוֹשֶׂה דָבָר לֹא נָכוֹן, עֲלֶיךָ לְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ- אֲבָל לֹא בְּאִפְּן שֶׁיִּבְיֶשׂ אוֹתוֹ.
- לֹא תִקֵּם- אֲסוּר לְנַקֵּם בְּמִיִּשְׁהוּ. לְמַשָּׁל אִם אָדָם הִתְנַהֵג אֵלֶיךָ לֹא יָפָה, אֲסוּר לְהִתְנַהֵג אֵלָיו חֲזָרָה בְּדֶרֶךְ הַזֶּה.
- לֹא תִטּוֹר- לֹא לְהַשְׂאֵר בְּכַעַס עַל מִיִּשְׁהוּ, אִם הֵם עָשׂוּ לָכֶם לִפְנֵי כֵן מִשְׁהוּ לֹא טוֹב, וְלֹא מִתְנַהֲגִים אֵלֵיהֶם חֲזָרָה כִּי אֵלָּא רַק אוֹמְרִים "תִּרְאֶה, אֲנִי לֹא מִתְנַהֵג כְּמוֹךָ".
- וְאַהֲבַת לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ, רַש"י עַל הַפְּסוּק הַזֶּה אוֹמֵר - רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר זֶה כָּלֵל גָּדוֹל בַּתּוֹרָה.
- לֹא לָתֵת לְבִהְמוֹת שׁוֹנוֹת לְהִתְחַתֵּן אַחַת עִם הַשְּׂנֵיָהּ
- לֹא נוֹטְעִים שְׂדֵה כְּלָאִים- שְׂדֵה עִם סוּגִים שׁוֹנִים שֶׁל צְמָחִים מְעַרְבִים יַחַד.
- לֹא לְלַבֵּשׁ שַׁעֲטָנִי- בְּגָד שֶׁנַּעֲשֶׂה מִצְמָר וּמִפְּשֵׁתָן יַחַד.
- לומְדִים מֵה עוֹשֶׂה בֵּית הַדִּין אִם אָמָה שֶׁהִיָּתָה מְאֻרְסָת הִתְחַתְּנָה עִם מִיִּשְׁהוּ לִפְנֵי שֶׁשְׁחָרְרוּ אוֹתָהּ לְחוֹפְשִׁי.

תהלים / יום כ"ח לחדש פֶּרְקִים קל"ב- קל"ט

בתהלים של היום, ישנם כמה פרקים אותם אומרים בתפלת שחרית של שבת. הפרק "הודו לה' **כי טוב כי לעולם חסדו**" שנקרא גם ההלל הגדול (פרק קל"ו) הוא אחד מהם. גם הפרק "על נהרות בבל" נמצא בתהלים של היום, ואותו אומרים לפני ברכת המזון במהלך ימות השבוע.

בהלל הגדול, אחד הדברים שאנו מודים לה' עליהם, זה על המאורות הגדולים שמאירים את העולם, השמש, הירח והכוכבים. אומרים "לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו!" ה' עושה את המאורות הגדולים ביון שיש לו הרבה מאד חסד!

הידעתם שאחד הדברים שלומדים מכך הוא שה' תמיד בורא את העולם! בגלל שלא נאמר, ה' עשה את המאורות הגדולים, אלא עושה אורים גדולים, ה' כל הזמן בורא מחדש את העולם, יש מאין, בכל שניה!

(אנחנו גם מזכירים זאת בתפלה, בסיום הברכה הראשונה שלפני שמע ישראל. האם אתם יכולים למצוא היכן זה נאמר?)

זה מראה לנו עד כמה כל דבר קטן שאנחנו עושים הוא חשוב, ה' ברא את כל העולם רק בשבילכם כדי שתלמדו עכשו חת"ת!

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ד (כ"ח ניסן שנה מעוברת)

למדנו עד כה, שישנם שני סוגי אהבת ה'. אחד מהם הוא - אהבה רבה - אהבה כאש, שה' יכול לתת לאדם במתנה. הסוג השני הוא אהבת עולם שאדם חושב על ה' עד שאוהב את ה' ולא שום דבר אחר. אולם היות שסוגים אלו של אהבה מגיעים על ידי התבוננות - מחשבה ולמוד על ה', כל אדם יכול לחוש אהבה זו באופן אחר בהתאם למה שהם יודעים. אולם ישנו סוג של אהבה שהוא שווה לכל נפש, אהבה המתאימה לכלם.

אהבה זו איננה מבססת על מחשבה, למוד או ידיעה, זוהי אהבה שהיא חלק מהנשמה, ירושה לנו מהאבות. סוג אהבה זה מכנה לעתים, "נפשי אויתך" - הנשמה שלי צמאה לך. כאשר אדם מבחין שה' הוא החיות שלו, הוא רוצה להתקרב לה' כדי שתהיה לו החיות הזו. כפי שאדם חולה באמת רוצה כח לחזור לעצמו, הנשמה שלנו צמאה לחיות של ה'.

אנו יודעים שנקבל את החיות הזו על ידי שנתחבר לה' באמצעות למוד תורה, לכן האהבה הזו גורמת לנו לבקש מה' לתת לנו הזדמנויות ללמד תורה ולהשביע את צמאוננו להרגיש את החיות של ה' שבתוכנו.

היום יום / כ"ח ניסן

היום הוא היום השלושה עשר לעמר.

חסידים שאלו את האדמו"ר הזקן שאלה חשובה ביותר.
"מה חשוב יותר, אהבת ה' או אהבת ישראל?"

האדמו"ר הזקן ענה שבאמת, כל יהודי צריך שיהיו בו שתי אהבות אלו, אהבת ה' ואהבה לכל יהודי. אבל מה חשוב יותר?

אהבת ישראל. מדוע? בגלל שה' אוהב את היהודים וכאשר אוהבים יהודי אחר, אוהבים את מי שה' אוהב.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה שכ"ב

המצוה היומית, **מצוות עשה שכ"ב** נלמדת מהפסוק "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". חז"ל שואלים שאלה חשובה, האם אין הדלקת האש אחת מל"ט אבות מלאכה? הרי ה' כבר אמר שלא לעשות מלאכה. ה' לא נותן את אותה מצוה פעמים, אלא אם לומדים ממנה משהו חדש. מדוע ה' אומר שלא להבעיר אש?

חז"ל מסבירים שה' אומר שלא להעניש אדם בשבת, אפלו אם ענשו שרפה. בית הדין למד מכך שלא לדון שום דינים בבית הדין בשבת.

רמב"ם / הלכות שבת פרקים י"ב, י"ג, י"ד

ברמב"ם היום לומדים על שלוש מלאכות: לא להדליק אש, לא לכבות אש ולא לטלטל בשבת. אם החלה דלקה בשבת, אסור לכבות אותה בעצמנו אלא אם זה במצב של פקוח נפש. לשרפה קטנה שאינה מסכנת, מתר לעשות פעולה שתגרום לשרפה להכבות מעצמה, למשל לשפך מים או מיץ מסביב למקום השרפה או לשים כוסות פלסטיק מלאות במים ליד השרפה כדי שהמים ישפכו ויכבו את האש. אבל לשרפה בגדל בינוני, או שרפה שאנו חוששים שעלולה להיות מסכנת, יש לקרוא למכבי האש **מיד!** אפלו בשבת, בגלל שה' אומר שפקוח נפש - והצלת חיים של אדם חשובים יותר מכל אסור או מצוה. (רואים כמה ה' אוהב אותנו?).

המלאכה הנקראת הוצאה מרשות לרשות כוללת הרבה מאוד פרטים. ההלכה שאסור להזיז שום דבר מ"רשות - מקום" אחד ל"רשות - מקום" אחר. לומדים על סוגי מקומות שונים. המקומות החשובים ביותר הם רשות היחיד, רשות הרבים וכרמלית.

רשות היחיד - זהו מקום פרטי, מתר לטלטל דברים בתוך רשות היחיד. הבית שלכם, החצר האחורית (אם היא מקפת גדר) ובית הכנסת הם דגמאות למקומות המהוים רשות היחיד. אסור לטלטל מרשות היחיד לרשות הרבים או לכרמלית. כשעושים ערוב (כמו שיש במרבית המקומות בארץ ישראל) אפשר להפוך כרמלית שתהיה כמו רשות היחיד גדולה כדי שנוכל לטלטל מחוץ לבית.

זרכי החסידות / כ"ח ניסן

היום כ"ח ניסן.

מה מיחד ביום זה? ישנה שיחה מאוד מפרסמת שהרבי אמר.

הרבי אמר לנו "טוט אלץ וואס איר קענט צו בריינגען משיח" - עשו כל אשר ביכלתכם להביא את משיח.

בשיחה הזו הרבי מלמד קודם שצריך לחיות עם הזמן - לראות איך כל חלק ביום שלנו הוא מיחד ויש הוראות בו בעבודת ה'. הרבי הראה איך חדש ניסן הוא חדש מיחד איך כ"ח בחדש הוא מיחד, הפרשה מיחדת ושזה ערב ראש חדש.

הרבי הראה לנו שהבטוי "לחיות עם הזמן" צריך לפעל עלינו לקיים את השליחות שלנו להביא את הגאולה.

הרבי השתמש במלים מאוד תקיפות כדי לומר לחסידים שהדבור על הבאת משיח לא יעזר, אם לא נרצה באמת את הגאולה. אנו צריכים לעבד על עצמנו, לקיים את ההוראות שהרבי נותן לנו ולהפוך אותם באמת כחלק מהעבודה שלנו. רק כך נוכל לצאת מהגלות בתוך עצמנו ולהביא גאולה לכל.

העולם.

תוכלו להאזין לשיחה בקשור הבא <http://www.chabad.org/555021>